

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษารั้งนี้ประกอบด้วยการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ประกอบการต่อบริการยื่นแบบภาษีเงินได้ดิบุคคลทางอินเทอร์เน็ต ในด้านความรู้ความเชื่อใจ ความพึงพอใจ และพฤติกรรมต่อบริการยื่นแบบภาษีเงินได้ดิบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษารั้งนี้คือ ผู้ประกอบการที่มีหน้าที่ยื่นแบบภาษีเงินได้ นิติบุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรภาค 3 ซึ่งครอบคลุมสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 12-16 ทั้งที่ยื่นและไม่ยื่นภาษีเงินได้ดิบุคคลทางอินเทอร์เน็ต เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษารั้งนี้ กำหนดขนาดตัวอย่างเป็น 200 ราย เนื่องจากไม่ทราบจำนวนผู้ประกอบการที่แน่นอน จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) จากผู้ประกอบการที่มายื่นคิดต่อที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 12-16 ทั้งที่ยื่นและไม่ยื่นภาษีเงินได้ดิบุคคลทางอินเทอร์เน็ต เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม

วิธีการศึกษา

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรภาค 3 โดยใช้วิธีการเก็บตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยออกแบบสอบถามจำนวน 200 ตัวอย่าง

ข้อมูลทุดiyภูมิ โดยการค้นคว้าในเอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และผลจากการวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการค้นคว้าข้อมูลผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต

การรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นคติของผู้ประกอบการจะเปลี่ยนต่อการให้บริการยืนแบบภายเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพึงพอใจ และ พฤติกรรม

ส่วนที่ 3 เป็นปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ประกอบการพบต่อการให้บริการยืนแบบและชำระเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

การวัดระดับความพึงพอใจและระดับของปัญหา ใช้เครื่องมือ Likert's Scales โดยแบ่งระดับความพอใจเป็น 5 ระดับ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2541) และแต่ละระดับมีคะแนนดังต่อไปนี้

ระดับความพึงพอใจ	คะแนน
พอใจมากที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 5
พอใจมาก	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 4
พอใจปานกลาง	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 3
พอใจน้อย	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 2
พอใจน้อยที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 1

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00	หมายถึงระดับพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายถึงระดับพอใจ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายถึงระดับพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึงระดับพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายถึงระดับพอใจน้อยที่สุด

การวัดระดับของปัญหา

ระดับของปัญหา	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 5
เห็นด้วย	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 4
ไม่มีความเห็น	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 1

มีเกณฑ์การแปลผลจากค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00	หมายถึง ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายถึง ระดับเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายถึง ระดับไม่มีความเห็น
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึง ระดับไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายถึง ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง